

Katechezy o Królestwie Bożym

Rozpoczęliśmy cykl katechez dotyczących nauki Chrystusa o Królestwie niebieskim. Chrystus, jako mądry nauczyciel, głosił tę prawdę, posługując się przypowieściami (Królestwo niebieskie podobne jest do „ziarenka gorczycy”, do „zasiewu”, do „perły”).

Dlaczego? Ponieważ przypowieści pomagają w przeżywaniu i odkrywaniu każdego dnia innego aspektu nauki, prawdy i mądrości Bożej. Przypowieść nigdy się nie wyczerpuje, jest wspaniałą metodą w pracy z dziećmi, które żywo reagują na odkrywanie wszelkich symboli i znaczeń. Jednak ważny jest sposób jej przekazu. Trzeba pamiętać o wolności dziecka, które potrzebuje czasu na przeżycie i odkrywanie Bożej prawdy według jego możliwości i na miarę jego potrzeb i doświadczeń. Pamiętajmy, że również my odkrywamy z dziećmi wciąż na nowo wielką tajemnicę Bożej Miłości. Uczymy się od dzieci radości i spontanicznego zachwytu w czasie zgłębiania tych Tajemnic. „Obserwacje wykazują, że dzieciństwo rozwija się pod znakiem podziwu; dla dziecka każda rzecz jest źródłem zachwytu, bowiem dla niego wszystko jest nowe”. (S Cavalletti „Potencjał duchowy dziecka”). Zdolność zachwytu jest motorem działalności człowieka, jest źródłem i siłą, która pcha człowieka do przodu – w ten sposób człowiek się uczy. Wychowanie religijne powinno dążyć do tego, aby człowiek zawsze zachwycał się Osobą Boga. Zdolność spostrzegania Miłości Bożej wokół nas budzi w życiu duchowym zachwyt i radość, chęć uwielbienia Boga i pragnienie wierności, bycia zawsze blisko Tego, który jest podmiotem naszego podziwu i zachwytu, którego wciąż uczymy się poznawać. Bóg nieustannie jest dla nas Kimś nowym, nigdy nie odkrytym do końca. Celem najbliższych katechez jest wzbudzanie w dziecku zachwytu nad tajemnicą Królestwa Bożego. Mamy pozwolić dziecku na własne poszukiwania i samodzielne odkrywanie nauki ukrytej w znakach i słowach zawartych w przypowieściach. Radość odkrywania tej nauki przygotowuje dziecko do wyboru między królestwem niebieskim i ziemskim.